

BUFFALO is big business

De Morgen - 11 Dec. 2015
Pagina 17

Ze zitten tot ieders verbazing bij de laatste zestien in de Champions League, en hebben een budget dat intussen dat van Anderlecht overtreft. AA Gent was een kleine, sympathieke club, maar de feiten vertellen vanaf nu een ander verhaal.

”Ze moeten stoppen met zo bescheiden te zijn.” De zin viel tijdens de live-uitzending van AA Gent-Zenit Sint-Petersburg, middenin de euforie van de overwinning die de Ghelamco Arena woensdagavond overspoelde. AA Gent surft op een golf van sympathie die reikt van Oostende tot Aarlen en van Antwerpen tot Namen. Iedereen Buffalo, galmde het tot gisteren nog na op Twitter. Je ziet het Anderlecht of Club Brugge niet zo gauw klaarspelen.

AA Gent is de ploeg waar niemand kan tegen zijn. Een kleine, gezellige provincieclub die iedereen met verstomming slaat op het kampioenenbal. De sympathie voor de underdog zit er zeker voor iets tussen. Het verrassingseffect, dat ook. Fans van andere ploegen deden tot deze zomer nog lacherig: “Wat moet Gent in godsnaam gaan doen in de Champions League?”. Het woord pottenstampers viel net niet.

Nu is de hoon heel ver weg. In plaats daarvan is er bewondering, in sommige gevallen zelfs afgunst. Gent stoot door naar de achtste finales van de belangrijkste Europese competitie en geeft de Spaanse topploeg Valencia het nakijken. Voor een vol stadion en net geen 900.000 kijkers op 2BE, een kijkcijferrecord.

De club doet nog wel meer records sneuvelen. Bijna alles aan haar prestatie is historisch. En toch volhardt ze in de bescheidenheid. Klein is fijn. Maar AA Gent is al lang niet meer klein, geven de cijfers aan. De club haalt een recordbedrag van inkomsten uit zijn CL-campagne. Sponsors verdringen elkaar om zich aan de club te verbinden. De jaarlonen liggen tussen de 300.000 en 800.000 euro, bevestigt algemeen manager Michel Louwagie. De spelers die bij alle wedstrijden in de Champions League in de selectie zaten, krijgen minstens 135.000 euro. En daar komen nog eens premies bij.

Toegegeven, tegenover de astronomische budgetten van de Europese topploegen die de Champions League bevolken is het nog altijd peanuts. Klein Duimpje in een wereld vol reuzen. Of, om even met een economische vergelijking uit te pakken: een dappere kmo die het opneemt tegen kloeke multinationals. AA Gent houdt van die rol. Het past perfect bij de stad en haar ziel: geen grootspraak, geen ronkende verklaringen. Wel fierheid en plezier.

Maar volhouden dat ze ‘klein en fijn’ zijn? Nee, de realiteit is anders. In België is AA Gent niet meer de kleine stadsploeg die tot haar eigen verbazing geschiedenis schrijft. Het budget van de Buffalo’s is vandaag groter dan dat van Anderlecht, al decennia onaantastbaar als grootste en meest prestigieuze ploeg van het land. Dankzij de Champions League heeft Gent een werkingsbudget van ruim 50 miljoen euro. Het torent boven Anderlecht (40 miljoen euro) en Club Brugge (36 miljoen euro) uit. Zonder CL was het blijven hangen op 33 miljoen euro. Maar algemeen manager Michel Louwagie gaat op de rem staan: het geld van de Champions League is eenmalig. Daar wil de club niet gek mee doen. “De spelerslonen zullen misschien iets stijgen, maar we gaan er alles aan doen om dat zoveel mogelijk te beperken. Als de buitenwereld ons sympathiek vindt, is dat ook doordat we geen vedetten met grote ego’s in de ploeg hebben. Daar houden we aan vast.”

20 miljoen voor een speler

Nog een vaststelling: topspelers van Gent vertrekken niet meer naar Anderlecht of Brugge. Als ze al vertrekken, is het naar het buitenland, en wel voor een pak geld. Op flankaanvaller Moses Simon kleefde manager Michel Louwagie vorig seizoen, toen de speler in bloedvorm was en alles en iedereen voorbij snelde, een bedrag van 20 miljoen. Hilarisch, vonden velen, maar niemand kijkt er deze zomer van op als Depoitre, Milicevic of Kums voor grote bedragen richting buitenland trekken. Naar topcompetities als de Premier League of de Bundesliga. En dan vallen al snel bedragen tussen de 10 en 20 miljoen euro. Misschien zelfs meer. Opnieuw: kassa kassa.

Muziek in de oren van de algemeen manager, ook al beweert hij dat het niet om de centen draait. Niet voor niets is zijn neus voor zaken - zijn krenterigheid, volgens kwatongen - een sleutelfactor in het succes van de club. Jaren geleden werkte hij samen met Ivan De Witte een schuldenberg van 23 miljoen euro weg. Ook al moeten we Hein Vanhaezebrouck niet onderschatten, zegt sportjournalist Raf Willems. Hij noemt hem “mijn min of meer favoriete trainer”.

”Of nee, laat die ‘min of meer’ maar weg”, zegt Willems. “Hij laat spelers op een veel hoger niveau spelen dan ze eigenlijk kunnen. Als Gent deze zomer opnieuw veel geld incasseert, is het vooral dankzij hem. Hij heeft ze geleerd niet bang te zijn. Het laat AA Gent aanvallend voetbal spelen waar een idee achter zit. Ongezien in België. Het doet me denken aan wat Happel deed bij Club Brugge in de jaren 70.”

Bij het bestuur van AA Gent surfen ze mee op de golf van euforie. Ze wrijven verbaasd hun ogen uit, maar vast staat dat de club door het succes ook commercieel gigantische stappen vooruit zet. “Ik vermoed dat ze binnenskamers al bezig zijn met te bekijken of ze het stadion niet kunnen uitbreiden”, zegt Wim Lagae, docent sportmarketing aan de KU Leuven. “Dat ze daar niet aan gedacht hebben bij de bouw van de Ghelamco Arena, is logisch. Wat Gent nu overkomt, kon niemand voorzien. Maar intussen hebben ze alle middelen in handen om nog eens een stap vooruit te zetten. Ze verankeren hun succes door de inkomsten te investeren in de infrastructuur voor de jeugd. Dat is heel slim gezien: zo mikt de club op duurzaamheid. Ze mikt op de lange termijn.”

Terugval vermijden

Toch houden ze het bij Gent graag low profile. Het grote succes is nieuw, hoog van de toren blazen blijft uit den boze. Maar zijn ze écht zo bescheiden? Het valt te betwijfelen. “Naar de buitenwereld toe zijn ze het wel, dat is duidelijk. Maar het is gespeelde bescheidenheid”, zegt iemand dicht bij het clubbestuur. “Dat heeft te maken met een intern advies dat twee jaar geleden binnen de club geformuleerd werd. AA Gent moest meer KRC Genk worden en minder Club Brugge. Dat wil zeggen: succesvol, maar sympathiek. Hoe ze dat deden? Rustiger communiceren en goed nadenken voor iets werd gezegd. Daar zijn ze in geslaagd. Gent heeft Club Brugge met sprekend gemak voorbijgestoken als ploeg waar supporters van andere ploegen ook wel sympathie voor hebben.

“De verdienste van AA Gent, maar evengoed het falen van Club Brugge. De bescheidenheid heeft ook te maken met het besef dat ze de markt verstoren. Ze weten dat ze Anderlecht en Club op de zenuwen werken. Maar ook dat er een terugval zal komen. Die is onvermijdelijk, maar ze willen dat die terugval niet zo groot is als bij Racing Genk het geval is. Als je ziet dat hun aankoopbeleid toch een stuk slimmer is, zullen ze daar wellicht ook in slagen. Maar ze willen het vooral slim spelen. Geen vijanden maken als het niet nodig is.”

Lagae: “Louwagie en De Witte zijn te ervaren om zich te laten meeslepen door het succes dat ze nu beleven, hoe eclatant het ook is. Ze hebben heel lang gewerkt om de puzzelstukjes in elkaar te doen passen.”

Nog een belangrijk element: AA Gent is een stadsploeg. Dat werd woensdagavond rond 23 uur zeer duidelijk. Van de Dampoort tot de Sterre barstte gejuich los. Een uitbarsting van euforie zoals de stad nog maar zelden meemaakte. Om historische redenen reikt de achterban geografisch niet zo ver. Maar ook daar komt verandering in. De fierheid groeit, samen met de supportersschare. Tot ver buiten de stadsgrenzen. Wie Anderlecht te elitair vindt en Club Brugge te onsympathiek, kan terecht bij AA Gent. Om het met een marketingterm te zeggen: de Buffalo's hebben het gat in de markt gevonden. En dat de bevolking voor een groot deel uit jongeren bestaat die graag meedeinen op de euforie, helpt ook.

“De attitude van de club is nauw verwant met de stad”, zegt Gents sportjournalist Hans Vandeweghe. “De stad is open en sympathiek. Zelfs de jeugdbendes zijn welkom, als ze zich gedragen, zegt burgemeester Termont met een boutade. En er is ook wel iets veranderd. In het verleden had Gent weleens last met supporters die zich racistisch gedroegen, maar dat is helemaal verdwenen. Op de tribunes zitten veel jonge Gentenaars die gewoon genieten van wat er gebeurt. Het enthousiasme dat van de tribunes afstraalt, is enorm aanstekelijk.”

Citymarketing

Het is niet alleen AA Gent dat economisch de wind in de zeilen krijgt door het sportieve succes in Europa. Daniël Termont, supporter nummer 1 en een van de beslissende krachten achter de komst van de Ghelamco Arena, duizelt zelf nog wat na van wat er woensdagavond in zijn stad gebeurde. “Wat AA Gent realiseerde, is voor de stad van onschatbare waarde. De prestatie van de ploeg gaat de wereld rond. In het buitenland kent iedereen het verschil tussen Genk en Gent. Voor onze citymarketing is dit succes weergaloos.

“Of Gent zich niet ten onrechte vastklampt aan het imago van kleine, sympathieke ploeg? Ik denk het niet. We zijn een stad waar mensen relativeren en graag lachen. Dat geldt ook voor AA Gent. Ik denk dat we heel goed beseffen dat het succes van vandaag heel relatief is. Niemand loopt naast zijn schoenen. Ik zou het ook niet willen, mensen die bij het eerste succes direct hoog van de toren blazen. Dat past gewoon niet bij deze stad.”

En ook daar duikt de persoonlijkheid van Hein Vanhaezebrouck weer op. Temidden de euforie ging hij op de rem staan. Niet te gek doen. “Hein is en blijft een West-Vlaming. Nuchter, met de voeten op de grond”, zegt een bron bij de club. “Hij speelt heel goed in op de omstandigheden. Als niemand erin gelooft, zegt hij dat ze de tweede ronde kunnen halen. Maar hij geeft ook tegengas als iedereen euforisch is. Alles zit goed bij de club. Alleen is het nu de vraag of ze dat ook in de toekomst voor mekaar zullen krijgen.”

DOMINIQUE SOENENS

Copyright © 2015 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden